

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὁρεῖ-
ται δὲ οἱ ἐπίθω οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

εἰς τὴν Βουλὴν νομο-
Τὰ ὑποβληθέντα σχέδια πρὸς αὐξήσιν
τῶν φόρων ἀναφέρονται
κατωτέρω ἐν τῇ οἰκείᾳ τῆς Βουλῆς στήλῃ.
Ἐνταῦθα ἐκρίναμεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν τὰς
κρίσεις τῶν ἐφημερίδων ἵνα ἐκ τούτων σχημα-
τίσωσι γνώμην καὶ οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀνα-
γνώσκται ἐλληνικῶν φύλλων, οἵτινες, ὡς ἐπὶ τὸ
πολύ, συγχίζοντα μᾶλλον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως.
Διότι ἀναγινώσκοντες μίαν ἐφημερίδα βλέπουσι
τὰ ἔργα τῆς κυβερνήσεως ἐπαινούμενα καὶ ὡς
συντελοῦντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς
καταστάσεως καὶ εἰς παρασκευὴν τῶν στρα-
τιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τοῦ Κράτους δυνάμεων;
ἀναγινώσκοντες δὲ ἄλλην παρατηροῦσιν ὅτι τὰ
νόμισμα σχέδια τῆς ἀλλοτρίως θεωροῦνται ὡς ὀ-
λέθρια, ἐν γένει δὲ ἐπικρινόμενῃ τὴν πολιτι-
κὴν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ «Νέον Ἀστυ» γρά-
φει τὰ ἑξῆς :

Τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐξηγ-
γέθη εἰς τὴν Βουλὴν, ἐγέννησε κατὰ πλῆξιν ἀ-
ληθῆ μεταξὺ ἑχθρῶν καὶ φίλων. Πρὸ τριῶν ἡ-
μερῶν ἀκόμη ἀνεγινώσκομεν εἰς κυβερνητικὸν
ὄργανον, ὅτι εἶχεν ἐντολὴν νὰ διαψεύσῃ κάθε
φῆμιν περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων. «Οὐτε ἐνὸς
λεπτοῦ νέος φόρος δὲν θὰ ἐπιβληθῇ», ἔλεγεν.
Ἡ ἐπαλήθευσις τῆς εἰδήσεως ὑπῆρξε τῷ ὄντι
τραγικὴ. Δὲν νομίζομεν, ὅτι συλλογὴ φόρων
τόσον πλήρης ὑπεβλήθη ποτὲ εἰς τὴν Βουλὴν
πρὸς ψήφισιν. Οὐτε καθ' ἣν στιγμήν ὁ Τρικού-
πης ἐπεχειρεῖ τὴν δημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος
ὡς Κράτους καὶ εὐρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀκμῆς
καὶ τῆς δυνάμεώς του, δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσηγηθῇ
τοιαύτην αὐξήσιν βαρῶν, οὐδὲ νὰ κάμψῃ εἰς
βαθμὸν τοιοῦτον τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ
τόπου. Ὑπάρχουν οἱ θαυμάζοντες τὴν εἰλικρί-
νειαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, προτείναντος τό-
σους φόρους. Διὰ τί ὅχι; Ἐὰν ἐπρότεινε τοὺς
διπλασίου, ἢ εἰλικρινείᾳ του θὰ ἦτο μεγαλει-
τέρα καὶ ὁ θαυμασμὸς θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἀ-
κόμη θερμότερον. Ἀλλὰ μᾶς φαίνεται, ὅτι ὁ
πῆρξε καὶ ἄλλη ὁδὸς εἰλικρινείας, ἀνοικτὴ διὰ
τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἡ εἰλικρίνεια αὐτῇ
τοῦ ἐπέβαλλε, προσερχόμενος εἰς τὴν Βουλὴν,
νὰ εἰπῇ :

— Κύριοι, ἡ κατὰστασις ἐφθασεν εἰς ση-
μεῖον, κατὰ τὸ ὅποιον ὅλα πρέπει νὰ λεχθῶν.
Ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀδύνατον νὰ διοικῆται ὑπὸ τὸ
φθороποιὸν σύστημα, ὑπὸ τὸ ὅποιον διοικεῖται.
Εἶναι ἀδύνατον τὸ ὑστέρημα τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ νὰ διατίθεται εἰς σπατάλους θέσεις ἀργο-
μισθῶν, περιττὰς πρεσβείας, πρωτοδικεῖα ὅπου
ἐξαρθρώνεται ἡ δικαιοσύνη, νομοὺς ὅπου φα-
τριάζει τὸ κόμμα, περιττὸν θεολόγιον, δαπά-
νας συντηρήσεως κομματικῆς δυνάμεως, γυμνά-
σια ἐξογκοῦντα ὁσημέραι τὰς τάξεις τοῦ κατα-
κλύζοντος τὴν Ἑλλάδα πνευματικοῦ proleta-

riat, περιττὰ ταχυδρομεία καὶ τηλεγραφεία.
Προσάγω ἐνώπιον ὑμῶν σύστημα καταργήσεως
καὶ περικοπῆς ὅλων τούτων. Ἐὰν δὲν τὸ ψη-
φίσετε, ἐγὼ ἐγκαταλείπω τὴν θέσιν ταύτην
καὶ δὲν θὰ τὴν ἀναλάβω, εἰμὶ διὰ νὰ ἐφαρ-
μόσω τοιοῦτον πρόγραμμα.

Ἄλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐξέλεξε τὴν
«εἰλικρινείαν» αὐτὴν ἡ εἰλικρίνεια αὐτὴ
προσέκρουεν εἰς τὰς ἀτομικὰς σχέσεις του, εἰς
τοὺς φίλους του, εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποχρεώ-
σεις του, εἰς τὴν πρὸς τὰ παρασκηνία εὐγνώ-
μοσύνην καὶ ἀδυναμίαν του. Καὶ μεταξὺ τῶν
φίλων του καὶ τοῦ ἔθνους, προκειμένου νὰ δυ-
σταρεστήσῃ τοὺς φίλους του ἢ τὸ ἔθνος, ἐξέ-
λεξε τὸ ἔθνος.

Τὴν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἔπρεπε νὰ τὴν
ἐνθυμηθῇ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν μεταξὺ
τοῦ 1899 καὶ 1901 ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν
ἐφανατάζετο, ὅτι ὁ κυβερνητικὸς βίος εἶναι αἰώ-
νιως Μάιος καὶ εἶχεν ἀνακτήσει τὴν ζωηρότητα
καὶ τὴν φιλευθυμίαν τῶν εἰκόσιν ἐτῶν του,
περὶ οὐδενὸς σκεπτόμενος. Ἀπὸ τοῦ 1899 ἕως
τὸ 1904 ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ καταγγελλόμενος
συχνὰ ὡς ἄστοργος πρὸς τὰ μεγάλα ἔθνη καὶ
ιδεώδη, κατέβηκεν 20 καὶ 25 ἑκατομμύρια ἐ-
τησίως ἐπὶ πλέον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Τί
ἔγιναν τὰ ἑκατομμύρια αὐτά; Διὰ τί δὲν ἐχρη-
σιμοποιούντο ὑπὲρ στρατοῦ, ἀναλόγου τῶν ἐ-
θνικῶν πόθων, ἀλλὰ κατηναλίσκοντο εἰς ἐνί-
σχυσιν κομματικῆς, δημιουργίαν θέσεων, προσ-
θήκην εἰς τὴν σπατάλην; Καὶ ὅμως τὸ 1899 ὁ
κ. Θεοτόκης ἔλεγεν ὅτι εὐκόλως περιεκόπτοντο
ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν 10 ἑκατομμύρια ὅπως
μέρος αὐτῶν διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

— Τὸ «Σκρίπ» γράφει τὰ ἑξῆς :

Βεβαίως δὲν ἦτο συνεδρίασις τῆς Ἑλληνι-
κῆς Βουλῆς αὕτη, ἦτον ἐθνοσυνέλευσις· οὐτε
ἦτον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους αὐτός,
ἀλλὰ διάγγελμα πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ
ὁποῖος ἐκλήθη νὰ σενεισφέρῃ τὴν πεντάραν του
διὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Διότι τὸ ὅπλον,
διὰ τὸ ὁποῖον ἐζητήθη ἡ πεντάρα τοῦ λαοῦ,
εἶνε διὰ τὸ ἔθνος ὅτι εἶνε τὸ καρβέλι διὰ τὸν
ἄνθρωπον. Καὶ ὅπως αὐτὸς ἀποθνήσκει ἀπὸ
ἀσιτίας ὅταν στερεῖται τὸ ψωμί, ἔτσι καὶ ἐκεῖνο
ἀποθνήσκει ὅταν δὲν ἔχῃ ὅπλον. Δι' αὐτὸ λέ-
γουμεν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται νὰ τώσῃ
τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ὅλοι, ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἕως τὸν τε-
λευταῖον δουλευτὴν, γνωρίζομεν βαθύτατα ὅτι
ὀλίγων ἀκόμη καὶ διαγράφεται τὸ ἔθνος μᾶς
ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ζώντων. Ὅλοι βλέ-
πομεν τὸν ἐθνικὸν μᾶς χάρον νὰ μᾶς περιτρι-
γυρίζῃ καὶ ὅλοι αἰσθανόμεθα τὰ λακτισματὰ
τῶν ἐθνικῶν ἐχθρῶν μᾶς χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν
δύναμιν οὔτε νὰ προφυλαχθῶμεν. Διὰ τοῦτο ἡ
φωνὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀντήχησεν εἰς τὴν
Βουλὴν ὡς φωνὴ κινδύνου καὶ ὡς ἐπὶ κλήσις
πρὸς τὰς τελευταίας μᾶς δυνάμεις, διὰ τοῦτο
πρώτην φορὰν φορολογία ἐνὸς λαοῦ ἠκούσθη μ-
εὐφροσύνην καὶ οὐδέποτε χειροκροτήματα ἑκα-
μαν ὑποδοχὴν δικαιότεραν εἰς κυβερνήσιν. Ἐὰν
αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι εἶνε ἢ ὅχι τόσον ἀδιάλλα-
κτοι ὥστε νὰ περιλάβουν εἰς τὴν φορολογίαν
αὐτὴν τῆς ἀνορθώσεως τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς
καθημερινῆς μᾶς συντηρήσεως καὶ ἐὰν ὑπῆρχον
ἢ ὅχι ἄλλα εἶδη πλὴν τοῦ ἄρτου, διὰ νὰ ἱκα-
νοποιήσουν τὰς σιδηρὰς αὐτὰς ἀνάγκας τοῦτο
ἂς τὸ κρίνῃ ἡ συζήτησις,

αἱ ἐφημερίδες αἱ ἀν-
Αὐτὰ γράφουσιν τιπροσωπεύουσιν ἢ
μὲν τὸ φρόνημα τῆς

Κυβερνήσεως, ἢ δὲ ἐπικρίνουσι αὐτό. Δὲν ἔχο-
μεν λόγον νὰ ἀναμιχθῶμεν οὔτε εἰς τὰς ὑπὲρ
οὔτε εἰς τὰς κατὰ συζητήσεις. Παρατηροῦμεν
μόνον ὅτι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἀπεγυμνώ-
θη πάσης ὀργανώσεως καὶ φέρεται ὡς πλοῦτον
ἀνεργάτιστον ἐν τῷ πελάγει εἰς τὴν διάκρισιν
τῶν ἀνέμων εὐρισκόμενον. Τί ἡδύνατο νὰ πράξῃ
ἡ κυβερνήσις Θεοτόκη εἰς τὴν προηγουμένην
αὐτῆς διοίκησιν καὶ παρέλειψεν ὀφείλου νὰ τὸ
εἴπωσιν, ἐὰν εἶνε ἀληθές, οἱ ἐν τῇ Βουλῇ πα-
ρακαθήμενοι πατέρες τοῦ ἔθνους. Ἐχουσι κα-
θῆκον νὰ ὑψώσωσι τοιαύτην φωνὴν χωρὶς ἐξ
ἄλλου νὰ παραλείψωσι τὸ τοιοῦτον ὅπως ἐπι-
ψηφίσωσι τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνόρθωσιν νο-
μοθετήματα. Διότι οἱ διοικοῦντες, τοιοῦτοτρό-
πως, δὲν θὰ λησμονῶσι ποτὲ ὅτι ὑπόκεινται εἰς
τὸν ἔλεγχον τῆς Βουλῆς. Νῦν ἔχομεν ἀνάγκην
νὰ βαδίσωμεν ὁδὸν ἄλλην ἢ τὴν πεπατημένην,
νὰ ἐξισωθῶμεν κατὰ τι πρὸς τὰ ἀντίπαλα ἡμῶν
ἔθνη. ἔχομεν ἀνάγκην στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ.
Τοῦτο ἀπὸ πεντηκονταετίας ἀναφωνεῖ ὀλόκλη-
ρον τὸ ἔθνος καὶ ὅμως κατωρθώσαμεν καὶ τὸ
μικρὸν ἐκεῖνο ὅπερ ἐπετεύχθη ἄλλοτε νὰ τὸ ἀ-
ποσυνθέσωμεν. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ Διά-
δοχος ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ
στρατοῦ, ὅπως δυνηθῇ νὰ ὀργανώσῃ αὐτὸν καὶ
τὸν καταστήσῃ ἀξιόμαχον. Τὰ ὕλικά μὲσα δὲν
παρεσχέθησαν αὐτῷ. Καὶ ὅμως ἔσχεν ἰώδιον
ὑπομονὴν. Τὰ πράγματα νῦν δὲν ἐπὶ δέχονται ἀ-
ναβολὴν. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ
τὸ ἔθνος εἰς θυσίας ὀφείλει νὰ ἀποδεχθῇ τὰς
ἀναγκαίους. Ἄνευ θυσιῶν οὐδὲν συντε-
λεῖται. Ἐὰν πάλιν ἄλλοι φρονῶσιν ὅτι δέον
νὰ γίνωσι καὶ οἰκονομικὰ εἰς ἄλλους τῆς διοι-
κῆσεως κλάδους ἀνευ βλάβης τινος καὶ αὐταὶ
πρέπει νὰ γίνωσι. Ἐὰν ἄλλοι φρονῶσιν ὅτι καὶ
ἡ κατάργησις πρεσβειῶν τινων οὐδὲν βλάπτει
εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ Κράτους ἀντιπροσώπευ-
σιν καὶ τοῦτο ἂς ἐφαρμοσθῇ, διότι ὡς ἐσχά-
τως παρατηρήθη ἡ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ διπλωμα-
τίᾳ καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ βουλγαρικὴ αὐθάδεια
εἶχε φθάσει εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον, δὲν ὕψωσε
φωνὴν πρὸς διαφώτισιν τῆς παραπληρηθείσης
Εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης, ἐδέσθη δὲ νὰ πρά-
ξῃ τοῦτο εἰς ἀπλοῦς ἰδιώτης, ὁ κ. Καζάζης.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πολλάκις μέχρι σήμερον ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπεί-
ρου» ἔχει ὑψώσει καυγὴν ὑποδεικνύουσα τὸν
ἐκ τοῦ ἐκπατρίσμου κίνδυνον τῆς προσφιλοῦς
μᾶς Πατρίδος. Τοῦτο τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ δὲν
εἶναι ἀρκετὸν νὰ μὲ ἀναγκάσῃ, νὰ μὲ πᾶσιν
ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῶ καὶ ἐνὶ βοῇ μεγάλην ἀπὸ
τὰς ἀδυνατὰ μου στήθια καὶ νὰ ἀρθρώσω μὲ
ζάλην πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας ἐν γένει· τοῦ τὴν
ἔχετε τὴν πατρίδα; δὲν ἂς ἀνησυχεῖ διόλου
τὸ γεγονός· ὅτι δὲν εἶναι δύσκολον αἶριον νὰ
ἰδῶμεν εἰς τὴν περιόδον χωρὶν ἀκάνθας καὶ
τριβόλους ἀναφυόμενας ἐκεῖ ὅπου ἦνθε ἄλλοτε
ἀκμαῖον τὸ αἶσθημα τῆς τιμιότητος, ἡ ἰδέα
τῆς νοικοκυρῶσυνης, τὰ τρυφερότερα αἰσθήματα
τοῦ οἰκογενειακοῦ δικτύου; τέκνα ἐκφυλισμένα
δὲν φοιτᾶτε, ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐθνικὴ ἰδέα πλή-
ρης μένους ὀργαζετο πρὸς τὸ μεγαλεῖον, εἶναι

δυνατὸν αὖριον νὰ ρυπαῖνηται τὸ μέρος ἐκεῖνον ἀπὸ τὰς κατακτητικὰς βουλิมίας τῶν ἐχθρῶν, τῶν ἐπιβούλων τῆς ἐθνικῆς μας ἐξογκώσεως.

Θά ἀποκλίνω ἑπειτα πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐνδιαφέρειν καὶ θὰ τοῦ εἰπω: Τὰ διαφόρα τῶν ματα τῆς ἀλυτρώτου χώρας ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ἐὰν ταῦτα ἐρημωθῶσι πρὶν ἀποκαταστασθῆναι ἡ κατορθώσῃς τοὺς μικροὺς αὐτοῦ γόνους, ὁ ὅποιος συνελήφθημεν διὰ μυριάων βασιάνων καὶ ἀτιμώστων ἐλαβε σάρκα ἀπὸ ἀπειροῦ φρόνου καὶ ἐγενήθη ἐν μέσῳ ποταμῶν αἱμάτων;

Ἀλλὰ κινδυνεύει ἀληθῶς νὰ ἐξημωθῇ ἡ χώρα μας, ἡ μήπως κακὴ ἀντίληψις, ἀκαίριος φόβος, ψευδεῖς ὑπολογισμοὶ διαβλέπονται κινδύνους φανταστικοῦ; οἱ Ἑπαιρώται πάντοτε ἐπὶ τὴν ξείδευον, πάντοτε διέμενον ἐν τῇ ξένῃ, καὶ ὁ μὸς ἡ χώρα δὲν ἐξημώθη, καὶ ὥρως ἡ χώρα κατοικεῖται πάντοτε ὑπὸ Ἑλλήνων, κατοικεῖται ὑπὸ τῆς αὐτῆς φυλῆς.

Είναι δικαιολογημένη η άπορία αυτή μόνον υπό τῆς ἀγνοίας. Ἡμεῖς εὖως γνωρίζομεν ὅτι ὁ σημερινὸς ἑκπατρισμός ἐστὶν ἐξοντωτικὸς, εἶνα αὐτοχρημα ἐρήνωσις τῆς χώρας, ἐρήνωσις καλὴ πᾶσι, ἡ ὅποια δὲν θὰ ἀργήσῃ καὶ καταλάβῃ τὸ πλεῖστον τῆς χώρας ἐντὸς ἀσημάντου χρόνου διαστήματος.

Σήμερα ο Ἑπαιρώτης ξενιτευόμενος ἀποξενούται διὰ πάντοτε ἀπὸ τὴν χώραν λαμβάνει μεθ' αὐτοῦ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ὅ,τι πολυτιμον ἔχει ἐγκαθίσταται δὲ ὀριστικῶς ἐκεῖ ὅπου ἐργάζεται αὐτός· ἐκεῖ εἰναι πλέον ἢ πατρίδος του.

Οἱ παῖδες τοῦ γεννηθέντες μακρὴν τῆς Ἡ-
πειροῦ βραβείας δὲν εἶναι γνήσιοι τοῦ φρονήμα-
τος καὶ τοῦ αἵματος Ἡπειρωτοί. Δὲν βλέπω δι-
ποῦς λόγος δύναται νὰ τοὺς ἐξαγαγάτω αὐ-
ριοῦ νὰ ἐπαλῇσθαι εἰς τοὺς μικροὺς τὸν χωρίον,
τοὺς ὅποιον δὲν τὸ ἐγγνώρισαν, εἰς τοὺς ὅποιον δὲν
ἐπαίξαν μικρά, δὲν ἐπῆλθσαν, δὲν ἐγέλασαν,
δὲν ἐχάρσαν ποτέ· εἶναι λοιπὸν ξένοι διὰ τὴν
Ἡπειρὸν πλεόν.

Αἱ θυγατέρες καὶ αὗται ἀποξενοῦνται, διότι
σχδὸν πάντοτε οἱ γονεῖς των προνέχουσιν νὰ
τὰς ἀποκαταστήθουν εἰς τὰς πόλεις· γνω-
ρίζουν δι' ἡ ἀνατροφή, ἣν ἔλαβον εἰς τὰς πό-
λεις δὲν ταῖς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς
τὸ μικρὸν χωρίον, ὅπου οὐ βίος εἶναι πολλὸ λι-
τὸς, πατριάρχικος, πτωχὸς εἰς λαμπρότητα
ὥστε καὶ οἱ μέλλον πατρὶ καὶ ἡ μέλλουσα
μήτηρ θὰ τεκνοποιήσωσι μακρὰν τῆς πατρίδος
καὶ οὕτω ἀποκόπτεται πλεὺν πᾶς δευτέρᾳ μετὰ
τῆς ὥρας.

Ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ὁ ἐναπομένων πληθυσμὸς
καρκινώσεται· ἡ μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν τοῦ
βίου ἔσχον καὶ ἐκεῖ τὸν ἀντίκτυπον, μετ' ἀφο-
ρίτου δὲ στενωχωρίας φέρουσι· τὸν πολὺπι-
κρον βίον.

Καὶ ἄλλοτε ἔχουσι γίνεαι ἀποδημίαι ἐκ τῆς Ἡπείρου· τότε ὅμως ἐγίνοντο ἀπὸ πληθώραν κατοικίων τῶν ὀρεινῶν ἰδίως μερῶν, ὁ δὲ ἐναπομένον πληθυσμὸς ἤρξανε πάντοτε καταπηλὴκτικῶς, ἐνθ' ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἐναπομένων πληθυσμὸς φθίνει μὲ τὰς στιγμάς.

ὑπὸ τοιαύτης λοιπὸν συνθήκης εἶναι δύσκο-
λον νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι ἡ ἐρήμωσις εἶναι ἀφρευ-
κτος, ἀναπόφρευκτος.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

τῇ 4 Ἰανουαρίου 1904

"Αν είναι άχαρις και άβίωτος βίος, τοιούτος
 είναι ο ίδιος μας εδω όρ' ελας της απόψεως.
 "Επι τεσσάρηκοντα και πλέον ημέρας στερού-
 μεθα τόν άντικειν του ήλιου από την μεγά-
 λην κακοκαιριαν δέν εμπορει κανείς να ξεμυ-
 τισθ από τόν σπίντε του, αλλά και άν άποκα-
 τίσθ τοιούτον ποτεν να συνανατραφ ή ζωή;
 εϊς μόν τό καρπεντον τόν Μπέκιον μέ τά ται-
 ρία του, εϊς τό φαρμακετον τά σπουδία κερά-
 λια, ως τόν Κριστολην, τόν Τζέτζιαν, ήσίτιον
 και συντροφιάν, ως τόν Πλατάρην τόν Μπάμ-
 παν, Θύμιον μετά τόν άνομοούσιαν του, εϊς δέ
 τόν Κουλοποκί τόν κύρ Διαμαντήν μέ τό ταλα-
 γάνι του λειπει έρέτος ο Γύτσιος; διά να γίνη

σωστό μπουκέτο. Εἰς τὸ καφενεῖον ρακοποσία καὶ ψεῖρα ζαπτιέδικη, εἰς τὸ φαρμακεῖον ἀνοη-
σίαις μὲ τὸν σωρόν, Κριτσάλη καὶ Πλατάρη
ἀλκοολισμός καὶ Κουλτούκι γαζιμαύραις.

— Ἀπὸ τὴν ὁραματὰ τὴν κοινοτικὴν ἡσχάσαμεν πλέον· ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐφόρων πρὸς πολλὰ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων καὶ τώρα καθίει εἰς ὁ ἐσχάτη. Καθ' ὅσον τὸ 1901 ἔτος τὸ κληροδοτικὸ τοῦ Ἀβέερφ ἔμεινε νεκρὸν τὰ δὲ εἰσοδήματα ἐκ τῶν ἄλλων κληροδοτημάτων ἐξεδουλεύσαν· εἰς τοὺς πατριαρχικοὺς ἀντιπροσώπους διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀλλεπαλλήλων ἐκοινῶν ἐφόρων. Ἀναμένεται ἐντός ὀλίγου ἂν Παρίσιον ὁ κ. Τζωννίπουλος ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸν ἐτέρου τῶν ἐκτελεστῶν τῆς σινατικῆς Ἀβέερφ προῶσι συμφωνίας πρὸς τὸν ὕρον αὐτῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου ἐκτελεστοῦ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ παραιτηθέντος τούτουτο κ. Γεωργίου Πίχτου· ὡς τοιοῦτον δὲ θὰ ἐξελέξουν ἡ τὴν κ. Γότσιν ἡ τινα τῶν ἀδελφῶν Παπαπολυμέρου, μὲλλον ὅμως τὸν κ. Γότσιν θὰ προτιμῶσιν ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοὶ Παπαπολυμέρου δεν ἔρχονται ποτὲ εἰδῶ· ἐβόλδοσκοπητὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον μάλιστα ὁ κ. Γότσιος, διαμένων ἡδὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ φαίνεται ὅτι διὰ ἀποδεχθὲν τὸ βάρος αὐτοῦ.

— Τὰ γιατρικὰ ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον σώθη-
καν καὶ ἔνεκα τούτου γίνεται μεγάλη κατανά-
λωσις προξελάνθη,

— Οἱ ἱατροδιδάσκαλοι ἀπλήρωτοι εἰς χει-
ρότερον βαθμὸν δουλεύει ὅμως τὸ βερεσέ ποῦ
πάει γόνα.

— Εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἔχομεν καὶ Ῥωμουνδι-
δάσκαλον ἐρέτος μορῆς εὐτυχῶς μαθητάς· νὰ
σὰς εἰπω τὴν ἀλήθειαν, ἔτσι πὰς τις γίνεται
διδάσκαλος νὰ τραβῇ ἐξήκοντα ναπολεόνια τὸ
ἔτος καὶ νὰ κἀθεται καὶ εἰς τὸ σπίτι του. Ὁ
διδάσκαλος αὐτὸς δυστυχῶς εἶναι Μετσόβιτης,
παμπόχῳ ὅμως οἰκονομίας· ἐπομένως εἰς
τὰ Βιτωλία καὶ ὡς ἀμοιβὴ διὰ τοὺς κόπους
τοῦ λαμβάνει τώρα ἀπὸ τὸν Ῥωμουνδὸν προῦ-
πολογισμὸν ἐξήκοντα ναπολεόνια ἐτησίως διὰ
νὰ κἀθεται εἰς τὸ σπίτι του. Ἀνὰ ὅλα τὰ Ῥω-
μουνδιὰ σχολεῖα λειτουργοῦν ὅπως ἡ τοῦ Με-
τσόβου, εἶναι ἀξίον συγχρηστῆριον οἱ Ῥωμου-
νοι διὰ τὴν προσδόν των, ἀντὶ ὅρα ὅμως μερι-
κὰς κοσμικῆς καὶ Ῥωμουνδιᾶ ναπολεόνια καὶ
βταν εἴληθ τὸ πᾶν χρόνον θὰ πληρωθῶν
ἀπὸ τοὺς τροφίμους των τὰ ἀνάλογα κα-
λῶνια μοντζίας. Τίποτε δὲν μὰς συνδέει μὲ
τοὺς Ῥωμουνδούς· ἡ γλῶσσαι τὴν ὁποῖαν ὀμιλοῦ-
μεν ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν καὶ ὁ
μοῦστικὰ μὲ τὴν τὸν Ῥωμουνδῶν· ἕνας βλάχος
καὶ ἕνας Ῥωμουνδὸς ἀδύνατον νὰ συνεννοηθοῖν.
Τὰ ἦθῶ καὶ αἱ περὶ ὅσους μὰς εἶναι ἐλληνικαὶ.
Διὰ τὴν οἰκονομικὴν τιμὴν συμφωνοῦμεθα· δι'
ὅλα δ' ἐν γένει δὲν δύναται νὰ γῆν παραβολὴ
Βλάχου πρὸς Ῥωμουνδόν. Ἀς εἶναι καλὰ ὅμως
οἱ φίλοι καὶ καλλίτεροι ἀπὸ αὐτοὺς οἱ Ῥω-
μουνδοὶ τὰ ναπολεόνια των. Σημειώσῃς δὲ
ἡμεῖς ὅτι ὅσαυτ' οἱ Πραγαγάνδαι ἐγένοντο γό-
νοι εὐτελεστάτων οἰκονομειῶν καὶ κοινωνικῶν
ἀποβρασμάτων, ὥς ὁ υἱὸς τοῦ Στύλου, τοῦ
γνωστοῦ ἐλ. Παναγοπούρου Στύλου, ὅστις ἐπὶ
ἑκτὴρ πατὰ ἔκλεισε τόσα καὶ τόσα σπῆτια τοῦ
Ζηγορίου καὶ τόσους ἄλλους τῆς αὐτῆς ὑποστάθης.
Ἀν' ἤθελαν οἱ Ῥωμουνδοὶ νὰ κερδίσουν ἐδα-
ρος ἀντὶ ἡδύναντο νὰ προσηλυτιστοὶν τοὺς ἐξέχ-
ντας εἰς μορφῆς καὶ πλουτῶν καὶ ὅχι τὰ πα-
ροξάγματα καὶ τοὺς ὀκνηροὺς, διότι ὁ τίμιος
εργατικὸς καὶ ἐργατικὸς θὰ μιμηθῇ πάντοτε τὸν
καλὸν καὶ ὅχι τὸν υἱὸν τοῦ Στύλου καὶ ὁ-
λοῦν του.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπεί-
ρου» εὐρίσκεται ἐν ὁδῷ Σοφοκλέους 10 ἐντὸς
τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς
Εταιρίας καὶ πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς
υδρομάς των εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἠπείρου»
ἃ ἐμβάσωσι ταύτας ἀνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως.
αὐτὰ διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τοὺς ἀδια-
ροῦντας ἢ κωφεύοντας.

BOYΛΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὸν λόγον ἀναπτύξας τὸ πρόγραμμά τῆς κυβερνήσεως.

Γ. Θεοτόκης (πρωθυπουργός). Ὁ κ. υπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ὑποβάλῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἐκδοτὴν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρονίας τοῦ 1904, θέλει ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῶν κατεχόμενων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου θέλει ἐκτίσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐν γένει, ἀλλὰ πρὸ τούτου θεωρῶ ὅτι ἔγω καθήκον ἐν ἀνεκτικότητι εἰς τὴν Βουλὴν ὅπουτι σκέψαι ὡδήγησάν τιν Κυβέρνησιν εἰς τὴν συντάξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν μέτρων τὰ ὅποια θέλουν ὑποβάλῃ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ βίου. Ἀν πάντοτε ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ελλάδος ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὴν ὑπερμετρίαν στρατιωτικὰς δαπάνας ἐπιβάλλεται σημεῖον ἐπιτακτικώτερον ἐν πληρῇ πρόνοιᾳ περὶ τῆς συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς χώρας διὰ καὶ λόγων τούτων ὅπουτι πάντες γινώσκουμεν καθήκον.

Ὁ Προϋπολογισμὸς συνετάχθη ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ἱσχυόντων νόμων. Τὰ ἔσοδα κύριοι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1904 ἀνέρχονται εἰς 118, 966, 017. Τὰ ἔξοδα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1904 ὑπελογίσθησαν εἰς 117, 836, 028.

Προσέθεσμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρα-
τιωτικῶν πιστώσεως ἀνεργεῖν εἰς 1,447,
333, Αἱ προσθήκαι δὲ αὐταὶ εἶνε αἱ ἑξῆς:
Διὰ γενικάς ἀσκήσεις 500,000, δι' ἰππικῶν
383,000, διὰ στρατηγισμῶν 282,000, δι'
ἄλλων στρατιωτικῶν 215,000 διὰ γενικῶν

ὡς ἡ στρατοπεδεία 215,000, διὰ νοσηλείαν 100,000. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπίσης ἐγένετο προσθήκη ἐνὸς ἐκκατομμυρίου, ἡ δὲ προσθήκη αὐτῶν τῶν 300,000 ἀνέβη

σε πρόστιμα αυτής αφορά πρώτον εις κατασκευήν ἀμπελοποιήσας δι' ἣν ἀνεγράφησαν 850000 δρα. ἀντί 200,000 δρα επέχουσιν αὐξήσεις 150.000 πρ. χρυσῶν. Πρὶν ἡ προβλεπόμενη τὴν παραγγελίαν νέων λεβήτων ἐκρίθη καλὸν ἦν τὸ πλοῦτον, τὸ ὅποιον μετέβη εἰς Μελίτην ὥπως καθαρίσθῃ καὶ ἐξετασθῇ ἐκεῖ παρὰ τῶν μηχανικῶν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου. παρελήθη δὲ τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον ὅπως μετὰ ἐπισταμένην ἐξετάσῃ τῶν λεβήτων ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀνακαινίσαι τὶς λεβήτων δηλαδὴ τῶν νέων λεβήτων. Μετὰ ἐπισταμένην ἐξετάσιν τῶν λεβήτων τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν πρεσβείαν ὅτι ἐκ τῆς ἐλέσθους τῶν μηχανικῶν προκύπτει ὅτι δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἀνακαινίσαι τὶς λεβήτων. Ὅτι μὲν μικρὰς ἐπισκευὰς οἱ λεβήτες ἐκείνοι δύνανται ἐπὶ τόσσα ἔτη ἀκόμη νὰ λειτουργήσωσιν καὶ εἰς τὴν ἀνάγκη διὰ τῶν οὕτως ἐπισκεπτομένων λεβήτων νὰ ἔχωμεν ταχύτητα 17 μιλίων δηλαδὴ τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα τῶν ἡμετέρων πλοίων.

Μικραὶ ἐπίσης αὐξήσεις ἐγένοντο εἰς τὰ ὑ-
πουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης
τῶν ὁποίων τὸ σύνολον ἀνέροται εἰς 99,341.

Το ζήτημα του στρατού λύεται διά της
κυβέσεως των πιστώσεων του Υπουργείου των
Εργασιών, ατίνες εγένοντο εν τῷ προ-
πολογισμῷ τοῦ 1904· Μήπως δυνάμεθα μετὰ
τὰς προσπάθιας ταύτας νὰ ἀξιώσασθαι, δι-
κροῦπολιτισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατι-
κῶν ἐπιτρέψει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν
δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν στρατὸν, ἄξιον τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ, ἄξιον τοῦ προσημοῦ του· Οὐχί
ῤύμιον. Λέγω διὰ οὐχί, διότι οὐδεὶς εἶνε δυνα-
τὸ ν' ἀρνηθῇ εἰς ἐνὸς ἔχουμεν, νόμον στρα-
τολογίας, οὗς εἶνε ὁ σημεῖον ἰσχύου, ἀδυνα-
τὸν νὰ ἔχωμεν στρατὸν. Δυνάμει τοῦ νόμου

αὐτοῦ ὁ μέσος ὁδὸς τῶν κατ' ἔτος εἰς τὸν
τραπὴν τῆς ἑξήρας κατατασσομένων πρὸς κα-
ταστάσειν αὐτοῦ καὶ τῆς χωροφθαλμικῆς συμπε-
ριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ καταβαλλόντων ἀν-
στήκωμα καὶ τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν κα-
στεροτέρων κληρωτῶν ἀνέρεται εἰς 7 η-
κἄδης περίπου, ἀπέναντι καλουμένων 10.800.

διὰ τοῦ μικροῦ τούτου ἀριθμοῦ τῶν ἐκχυμνω-
ζομένων ἀπέκρινται ἀπαρχαίης περιλαμβανούσης
κατὰ μόνον ἔρον 25 χιλ. ἀνδρῶν δὲν δυνάμεθα
ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἔχοντες στρατὸν. Ἐπ' ἀνάγκης
λοπιπὶν ἀποβάζειν ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν μεταρ-
ρῆσιν τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας, ἵνα
προσπαρῶμεθα ὅπως ἡ δύναμις ἡ κατ' ἔ-
κτατος κατασκευασμένη αὐτῆς κατ' ἀριθμὸν. Ὁ μό-
νος δὲ τρόπος καθ' ὃν ἡ δύναμις αὕτη δύναται
να αὐξήσῃ καθ' αἰρήθην εἶνε ἡ κατάρτησις ἀ-
παλλοτρίων τινων. Κατὰ τὸ ὑπερβαλλόμενον νο-
μοσχεδίων θὰ καλῶμεθα πρὸς κατάταξιν περὶ-
πὺ 19 χιλιάδας, 1ον αἱ σήμερον διὰ δύο ἔτη
καλούμεναι 10,800· 2ον αἱ σήμερον μὴ καλού-
μεναι δι' ὑπηρεσίαν διαθέσιμας 2,400· 3ον αἱ
τὴν καταχρηστέαν δύο ἀπαλλοτρίων 5,700, ἐν
ὧ 18,900. Ἐκ τούτων λαμβανόμενης ὑπὸ
ῥῆς τῆς καθυστέρησας, ἥτις ἔνεκεν τῶν κατὰ
τὸ νομοσχέδιον ληρῆσθαι μέρων μέτρον πρὸς πε-
ριστολήν τῶν ἀνυποτάκτων, θὰ εἴναι ἀνωτέρα
τῶν 30 οἱ, ὥς δὲν ἔχω ἀνωτέρα τῶν 30 οἱ
πρὸ τοῦ 1898. Δὲν κατὰσσονται ἐν συνόλῳ
περὶ τοὺς 13,300. Τοῦτέστι διπλασίως ἀ-
ριθμὸς τῶν σήμερον κατατασσομένων. Ἐὰν δὲ
εἴς τούτους προσθεώμεν καὶ τὰ μόνικα σπε-
cial ὑπαξιωματικῶν ἡ δύναμις τῶν ὁπλιτῶν
θα κυμαίνεται μεταξύ 29 καὶ 30 χιλ. Ἐν τῷ
ὑπερβαλλόμενῳ νομοσχεδίῳ περὶ στρατολογίας
καθεστῶται ἡ διετή ἡθελία, ἀλλ' ἐπιτρέπεται
ὅπως ἀναβῇ ἔτι ἐπὶ ἡμίονον ἡ κατάταξις καὶ
ἐπ' ἀνάγκην θὰ κατὰσσονται αἱ κληροτὸι τῇ
1ην Δεκεμβρίου. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως ἀ-
ποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐτίτας τῶν αἱ διανύοντες
τὸ δεύτερον ἔτος τῆς θητείας τῶν τέσσαρα
μήνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας. Κατὰ
ταῦτα ἡ πραγματικὴ ὑπὸ τὰς σημεῖα ὑπὸ
ῥῆς τῶν κληρωτῶν θὰ εἴναι δεκαπεντάμηνον.

Τὰ Στρατιωτικὰ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἐκ
ἐμοῦ ὑπεβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν ὁ συνάδελφός
μου ἡγεμὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν εἶνε :

το ἑκείνου περὶ τοῦ ἐπιτροπάρχου ἡδὲ μακροπό-
λογον, τὸ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ
νόμου περὶ στρατολογίας. 2ον Περὶ συστάσεως
καθίστο Ἑθνικῆς Ἀμύνου, εἰς ὃ ἐπιφυλάσσου-
μαι νὰ ἐπανέλθω διότι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο
συντάσσεται συνδέεται πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ
Κράτους. 3ον Περὶ ἡλικίας τῶν ἐν τῷ στρατῷ
ἄξιωματικῶν ἐν τῇ διαφόροις βαθμοῖς. Ὅσον
πρὸς τὸ ἔρπον τῆς ἡλικίας ἐκρίθη ὅτι δὲν εἶναι
καλόν, ὅπως ὑπάρχει διαφορά ὀρίου ἡλικίας με-
ταξὺ τῶν ἄξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν
τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπομένως ἐφορμή-
σθῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς τὸ ἔρπον
τῆς ἡλικίας τὸ ἐφαρμοζόμενον εἰς τοὺς ἀξι-
ωματικούς τοῦ ναυτικοῦ. Ἐτέθη ὅμως ἐν τῇ
ἐκείνῃ διατάξει, δύναμει τῆς οὐσίας ἐπὶ δύο ἐπί-
δυν δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος εἰς ἐκείνους, ὅτι
οὗτοι καταλαμβάνονται ἐπὶ τοῦ νέου ὀρίου τῆς
ἡλικίας. Ἐλήφθη τὸ μέτρον, ὅπου εἶχεν ἀρ-
τὴν λυθῆναι, ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ
νομοσχέδιον περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν ἄξιωματι-
κῶν τοῦ ναυτικοῦ. 4ον Νομοσχέδιον περὶ συν-
τάξεως. 5ον Νομοσχέδιον συμπληρωματικόν
τοῦ νόμου ΑΦΔΗ' τῆς 28 Μαΐου περὶ καταρ-
τισμοῦ στελέχους ἄξιωματικῶν τῆς ἐφοδρεϊκῆς
τοῦ κατὰ γὰρ στρατοῦ. 6ον Νομοσχέδιον περὶ
ἐφέδρων ἄξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ ἐ-
φαρμοζομένου κλάδου. 7ον Νομοσχέδιον συμ-
πληρωματικὸν τοῦ περὶ στρατιωτικῶν προβι-
βασμῶν νόμου. 8ον Περὶ καταστάσεως τῶν ἄ-
ξιωματικῶν. 9ον Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως
καὶ ὀργανισμοῦ σώματος Γενικῶν Ἐπιτελῶν.
Νομοσχέδιον τέλος περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρα-
τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ Γεν. Διοικήσεως
τοῦ Στρατοῦ Νόμου τοῦ κατὰ τὸ παρελθόν
ἐτος ψηφισθέντος, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ θεωρηθῇ
ὡς ἀντικατὰ λῦσαι καὶ ἀφαιρόντα τὴν Γεν.
Διοίκησιν.

Εἶπον πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἡ ψῆφισις νόμου περὶ στρατολογίας, οὗ τὰς κυριωτέρας διατάξεις ἀπεκάλυψε πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅθελαι ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὐξάνεισιν τῶν δαπανῶν τοῦλάχιστον κατὰ 1,200,000 δρ. ἐπαρ-
μοζομένου δὲ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατο-
ῦ ἡμεῖς ἐκείνην ἀντιμετωπίζομεν ὡς ἀποτέλεσμα

τὸν δύο ἐκτομμυρίων. Ἐνθ' λοιπὸν ἠζητήθησαν κατὰ τὸ ἔτος αἰ δαπάναι τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ 1,150,000 περίπου τῶν ἐπὶ τῇ ἡμῇ τῇ ἡφίστι καὶ ἐφαρμογῇ τῶν νέων νόμων αὐθιγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ δύο ἑτέρων ἐκτομμυρίων. Ἀλλὰ μήπως ἡ αὐθιγὴ αὕτη λυεῖ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα; Οὐχί. Δίδει τὸ ζήτημα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαίδευσως τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν στελεχῶν, λυεῖ τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τοῦ στρατοῦ ὑπὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπολογισμῶν αὐτὸν στοιχεῖον. Ἄλλοι δὲν λυεῖ τὸ ζήτημα τὸ στρατιωτικόν. Διὸ τὰ στρατὰ ὅσον καλῶς ὀργανωμένοι καὶ ἂν εἴναι, ἔαν δὲν ἔχῃ καὶ ὀπλισμὸν κατὰλληλον δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ σκεφθώμεν ἔαν θέλωμεν σοβαρῶς νὰ σκεπτάμεθα περὶ στρατοῦ, πρέπει νὰ ἐκερθώμεν περὶ ὀπλισμοῦ τοῦ τοῦ στρατοῦ. Πάντες δὲ γινώσκουσιν ὅτι ὀπλισμὸς στρατοῦ μὲ δαπάνην κατωτέραν τῶν 40 ἐς. τοῦλάχιστον, δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ. Πρέπει λοιπὸν νὰ εὐρωμεν τὰ μέσα ὅπως ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ὁ ὀπλισμὸς τοῦ στρατοῦ θὰ ἐπιφέρει. Περὶ τούτου προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἰνα ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ ὀπλισμοῦ, θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἢ νὰ προσεξώμεν εἰς δάνειον ἢ νὰ ἔλωμεν εἰς συμφωνίαν μὲ τοὺς ἐργαστασίους περὶ τῶν ὁποίων θὰ προμηθευθώμεν τὸν ὀπλισμὸν. Ἀλλ' ὅπως καθορισώμεν τούτῳ ἀνάγκην νὰ βελτιώσωμεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς δώσωσι δάνειον ὅπως ποριθώμεν τὸν ὀπλισμὸν, ἢ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς προμηθεύωσι τὸν ὀπλισμὸν μὲ πληρωμὴν τοῦ τιμῆς αὐτοῦ εἰς ἐτήσιαι δόσεις, ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ τοκοχρεωλυσμοῦ ἢ ἡ καταβολὴ τῶν ἐτήσιων δόσεων εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐξαρτημένη. Βλέπετε λοιπὸν, κύριοι, ὅτι ἐκ τῆς αὐθιγῆς τῶν δαπανῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, αὐθιγῆς ἢ ὅποια πρέπει ν' ἀναγράφεται εἰς ἑλὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἢ ὅποια εἰς τὸ μέλλον ὁ μόνον δὲν θὰ περιορισθῇ ἀλλὰ πικρῶν καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ αὐθιγῇ, πρέπει νὰ λάβωμεν μέγαν περὶ εὐδοτικῆς ποσῶν καὶ ἡμῶς ἐκτομμυρίων δραχμῶν διότι ἔαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυστοῦ ποσοῦ 40 ἐκτομμυρίων εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσι τρεῖς ἐκτομμυρίαι. ἔαν δὲν ἔχωμεν περιθώριον ἀσφαλείας δὲν θὰ εὐρωμεν τὸ δάνειον, δὲν θὰ εὐρωμεν οὐδένα διατεθειμένον ἐπὶ πληρωῇ εἰς δόσεις νὰ προμηθεύῃ τὸν ὀπλισμὸν, πρέπει λοιπὸν νὰ εὐρωμεν ποσὴν 41) 2 ἐκτομμυρίων. Ἄλλ' εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δεῖν νὰ προσθέσωμεν τὸ ποσὸν ὅν ἐγγιγὰς 2 ἐκτομμυρίων τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νομοσχεδίων τῆς στρατολογικῆς ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Ἐπιβάλλεται ἵνα ἐκτερεθῇ συστάται ἀστυνομικὸν ἐπιτερεῖον ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπερεπὶ τὸν εἰς τὰς ἀστυνομίας ἐπανέλθουσιν εἰς τὰς ἀστυνομίας αὐτὰν. Διὸ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ τις ἐφαρμογὴ τοῦ γένου τῶν ἀστυνομικῶν, τοῦ ὁποῖου, ὡς ἔλεγον πρὶν, ἀποτελέσκει ὅτι εἶνε ὁ διπλοπαιγμὸς τῶν κληρωτῶν, ἀνεῖ τῆς ἐπανάδου τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ὑποβόλλομενου νομοσχεδίου τούτου καθίσταται δυνατὴ ἡ εἰς τὸν στρατὸν ἐπιπλοὶς 270 ἐκ τῶν σήμερον ἀπεσπάρμενων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀυτονομίας 310 ἀξιωματικῶν, ἐπιτυχάνεται δὲ οἰκονομία οὐχὶ βεβαίως τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, οὕτω οὕτως θὰ βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐντεῖθεν ἔχοντες καὶ ἑτέραν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ προσθήσεται εἰς τὰς ἐπιβαρύνσεις περὶ ὧν ἐποι- ασάμεν ἡδὴ λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀστυνομικῶν καταστημάτων, ἐκ τῶν ἐπιμυ- σθίων τῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν οὐδαιοποικικῶν αὐτῶν ἐξόδων θὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία ἀνερχομένη εἰς 505 χιλ. δρ. ἐτησίαις.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ὁποῖου ὑποβόλλω ἐν ὀνόματι τοῦ συναδελφοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ- νης ὑπουργοῦ καὶ ἐμοῦ, ἀντιτίθεται εἰς τοὺς

εργηδικὰς ἢ ἀστυνομίαν ἐν τοῖς δήμοις β, καὶ γ' τάξεως ἀρρισταὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ παι-
δαγωγικὴ ὑπηρεσία, καθόσον ἐπὶ τὸ μέλλον θά
ἐξασκῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ δημοσίου καθηγώ-
ρου, καταρτίζονται τὰ εἰδικὰ παιδαγωγικεῖα
καὶ ἀντιστοιχοῦν τῇ ἐνδίκῃσιν τὸν παιδαγωγόν,
ἐπεκτεινομένης τῆς δικαιοδοσίας τοῦ παιδαγω-
γικοῦ εἰς περιεχόμενους πρωτοδικάς. Διὰ τοῦ
συστήματος τούτου δὲ ἔχουμεν ἀνεπάρκτους
μεγάλῃν βελτίουσιν τῆς παιδαγωγικῆς δικαιο-
δοσίας, θὰ ἔχουμεν δὲ ἐλάσσονας τὸν πολλα-
πλὴν ἀσχολίαν, ἅς τὰ πλημμελιώδη σή-
μερον ἔχουσιν. Ἐκτός τοῦ νομοσχεδίου τούτου,
κύριος, ὑποβάλλω ἕτερον νομοσχέδιον δι' οὗ
καταργουμένη τὰ ἐπιμίσθια τῶν νομαρχῶν καὶ
μεταβάλλονται οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν
νομαρχῶν. Καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου,
ὥς θὰ ἴδῃτε ἐκ πίνακος ὁ ὁποῖος ἐπισυνάπτε-
ται, θὰ ἔχουμεν οικονομίαν 37,760 δραχμῶν.
Ὑποβάλλω ἕτερον νομοσχέδιον δι' οὗ μετα-
ρρυθμίζεται ὁ νόμος ΒΨΧΗ' περὶ ταχυδρομι-
κῆς, τηλεφωνικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπερ-
σείας. Καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὡς ἐμ-
φαίνεται ἐν τῷ πίνακι τὸν ὅποιον ὑποβάλλω
συμνημένους εἰς τὴν Βουλὴν, θὰ ἐπέλθῃ ὁκο-
νομία δαπανῶν μὲν 202 χιλιάδων δραχμῶν
κατ' ἔτος, αὐξήσις δὲ ἐσόδων διὰ τῆς ἐπιβο-
νῆς δεκαλέπτου λόγῳ ἀποδείξεως εἰς ἑκαστὸν
τηλεγράφου 85 γλ. δρ.

Αἱ γενόμεναι οἰκονομίαι αὐταὶ ἀνεργά-
μεναι εἰς 2,000,000 περίπου ἑκατομμύρια δὲν
δύνανται νὰ καλύψωσι τὰ 4,500,000 ἑκατομ.
Τὰ ἀναγκαζόμενα διὰ τὸν ὅπλιον καὶ τὰ
2,000,000 δρ. τὰ ὅπουτα, ὅς εἰπον ἤδη, πρέ-
πει νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν
τοῦ ὑποϋπουργίου τῶν Στρατιωτικῶν ἕκτα τῆ ἐ-
παρμογῇ τοῦ νέου νόμου περὶ στατολογίας καὶ
τοῦ καὶ νέου ὄργανοσ τοῦ στρατοῦ. Ἐχομεν
ἀνάγκην, κύριοι, λοιπὸν προσθέταν φέρων ἔ-
χομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἵνα δι' αὐτῆς αὐτῆς ἐ-
σόδων ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς τακτικὰς ἀνάγκας
τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ὅπως ἐπαρκέσωμεν
κύριοι, εἰς τὰς τακτικὰς ἀνάγκας, θέλει οὐ ἐμὲς
συνάδελφοι κ. ἐπὶ τὸν Οἰκονομικὸν ὑπουργόν
ὑπουργὸς ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον
σκοποῦντα τὴν αὐξήσειν τῶν ἐσόδων. Τὰ νομο-
σχέδια ταῦτα εἶναι ἴσον νομοσχέδιον περὶ με-
ταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τῶν ἀπείλων ἐξ
τοῦ προσδοκᾷ αὐξήσειν ἐσόδων κατὰ 1,000,000
δρ. 2ον νομοσχέδιον σχετίζον πρὸς τὴν φύσιν
τῶν ἐπιστρωτευμάτων. Ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τού-
του προσδοκᾷ αὐξήσειν 700,000 δρ. 3ον νομο-
σχέδιον ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν. Ἐκ τού-
του προσδοκᾷ αὐξήσειν 1,000,000 δραχμῶν.
4ον νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς ἐγκυρίου ἀκαταξίας.
Ἐκ τούτου προσδοκᾷ αὐξήσειν 500,000 δρ.
5ον νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν βασισμένων γαιῶν.
Καὶ προσδοκᾷ αὐξήσειν 100,000 δρ. 6ον νομο-
σχέδιον περὶ φορολογίας τοῦ καταναλωτικόμενου
πρὸς φωτισμένων φωτιστικῶν καὶ ηλεκτρικῶν ρεύ-
ματός. Ἐκ τούτου προσδοκᾷ αὐξήσειν 300,000
δρ. 7ον νομοσχέδιον περὶ διατίμησεως τοῦ
πράκτου ἀπὸ λεπ-α 185 εἰς 140 τὸν κα-
ταναλωτὴν περὶ ἐλαστικῶν τεχνῶν.

Εἰς ταῦτα ἀπάντω ὅτι ἐν τοῖς ἐσόδοις τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης, δύναμις τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου καὶ τὰ ὑποκινούμενα γινώκει εἰς 4,500,040 δρ ἀναρχήτως ἐκ τῆς τοῦ ἐσόδου τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς αἰχμῆσεως τοῦ φόρου τοῦ σίτου κατὰ 2 1/2 λεπτά, ἐκ τῆς ὁποίας προσποκόμεν ἑσόδῳ 3 ἑκτ. δρ. καὶ ἑτέρον ἐσόδων, ἀνερχομένων εἰς 500 γιλ. δρ. καὶ ἐσόδον 1 ἑκτ. ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκονομικαυτῶν ποτῶν καὶ τοῦ ζύου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν ἐπιλογῇ τοῖς ἐπὶ ἡ πρῆπει νὰ ὑπεβλήθῃ τὸ ἔθνος εἰς δυσίας ἢ νὰ διαλύσῃ τὸν ὑπάρχοντα στρατόν, ὁ ὅποιοι ἀποκρίσεις τῶν προτεινόμενων μέτρων οὐδενά σκοπὸν ἐκπληροῖ. Ἐπειμὲν ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲ δύναται νὰ παραδεχθῇ ταυτῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων ἢ πρὸς τὴν συζήτησιν ἢ ὅποια δύναται νὰ γίνῃ περιορίζεται εἰς τὴν σκοπιμότητα τῶν μετρων. Ἀλλοὶ δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῇ Κυβερνήσει ἐξάρχῃ τῶν ὑπαρξιν αὐτῆς ἐκ τῆς ἀποδογῆς τοῦ ποσούρουματος. — Εὐρύμεια (κα)

